

มหาวิทยาลัย

ทันตแพทยศาสตร์มหิดล
MAHIDOL DENTAL JOURNAL

Original article

7 ทันต มหิดล ปีที่ 29 เล่มที่ 2, 2552

Effect of two types of adhesive and oxalate on dentin permeability *in vitro*

Supaviga Juntongkum

D.D.S. Grad Dip in Clinical Sc.

(Endodontics)

Faculty of Dentistry, Mahidol University,
Bangkok, Thailand.

Siriporn Timpawat

D.D.S., M.S. (Endodontics)

Department of Operative Dentistry,

Faculty of Dentistry, Mahidol University,

Choltacha Harnirattisai

D.D.S., Ph.D. (Dental Science)

Department of Operative Dentistry,

Faculty of Dentistry, Mahidol University,

Noppakun Vongsavan

D.D.S., Ph.D. (Physiology)

Department of Physiology and

Biochemistry, Faculty of Dentistry,

Mahidol University,

Abstract

Objective: The purpose of this study was to investigate the ability of oxalate and two different adhesive systems to reduce dentin permeability *in vitro*.

Materials and Methods: Forty-five non-carious extracted human premolar teeth were sectioned transversely below the CEJ and the coronal pulp was removed. A cylindrical cavity 3 mm in diameter and 3 mm in depth was then prepared within the buccal cusp. Each tooth was etched with 34% phosphoric acid for 30s prior to the baseline measurement of dentin permeability. Teeth were randomly divided into 3 experimental groups of 15 teeth each, and were treated with 3% potassium tetraoxalate, a self-etching primer adhesive system (Clearfil SE Bond) or total-etching system (Prime & Bond NT). The hydraulic conductance was measured: at baseline and after treatment with each agent.

Results: The hydraulic conductance was reduced after treatment with oxalate and two types of adhesive, which was statistically significant when compared to baseline ($p < 0.05$, Paired *t*-test). The greatest reduction in permeability was caused by oxalate (93%) followed by Clearfil SE Bond (63%) and Prime & Bond NT (32%). There was also a significant difference between groups ($p < 0.05$, one-way ANOVA, Tukey's test).

Conclusion: The two bonding systems could not seal the dentin as well as oxalate. Hypersensitivity of dentin from denudation of the outer ends of tubules should be replaced by desensitizing agents applied on the dentin surface. The greatest reduction in permeability was achieved by oxalate.

Key words: dentin permeability, fluid filtration, adhesive systems, oxalate

Correspondence author:

Siriporn Timpawat

Department of Operative Dentistry,

Faculty of Dentistry, Mahidol University,

6 Yothi street, Phayathai, Bangkok

10400, Thailand.

Tel: +662-6448644 ext. 6461

Fax: +662-2036463

E-mail: dtstp@mahidol.ac.th

Date received: -

Date accepted: 10 August 2009

ผลของสารแอดไฮดรอฟลูอิดและสารออกซิเดตต่อเนื้อฟัน

ศุภวิภา กัจรงค์

ท.บ. ป. บัณฑิต (วิทยาเอ็นโนดอนต์)

ปัจจุบันปฏิบัติงานคลินิกส่วนตัว

ศิริพร ทิมปาวัณน์

M.S. (Endodontics).

อ.ท. (วิทยาเอ็นโนดอนต์)

ภาควิชาทันตกรรมหัตถการ

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ชลธชา ห้านรัตน์

ท.บ. , Ph.D. (Dental Science)

ภาควิชาทันตกรรมหัตถการ

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

นพคุณ วงศ์สวัสดิ์

ท.บ. , Ph.D. (Physiology)

ภาควิชาชีวเคมีและสรีรวิทยา

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: ของวิจัยทดลองนี้ เพื่อศึกษาถึงผลของสารออกซิเดตและสารแอดไฮดรอฟลูอิดต่อการซึมผ่านของเนื้อฟัน

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการศึกษา: ใช้ฟันมนุษย์ถอนแล้วและไม่ผุ จำนวน 45 ชิ้น ฟันทั้งหมดเป็นฟันกรามน้อยและตัดส่วนรากฟันออกที่บริเวณรอยต่อเคลือบฟันกับเคลือบราชฟัน นำเนื้อเยื่อในโพรงฟันออก จากนั้นกรองโพรงฟันบนปุ่มฟันด้านแก้มให้มีความกว้างและลึก 3 มิลลิเมตร ฟันแต่ละชิ้นทาริเวนฟันด้วยกรดฟอฟอริกความเข้มข้นร้อยละ 34 เป็นเวลา 30 วินาที เพื่อให้มีการซึมผ่านของเนื้อฟันเบื้องต้นระดับเดียวกัน จากนั้นแบ่งฟันทั้งหมดเป็น 3 กลุ่มกลุ่มละ 15 ชิ้น กลุ่มที่ 1 ทาด้วย โปเตตเซียมเทตตราออกซิเดต ร้อยละ 3 กลุ่มที่ 2 ทาด้วยระบบแอดไฮดรอฟลูอิด อีส-อีบอนด์ กลุ่มที่ 3 ทาด้วยระบบเบดไฮดรอฟลูออล-บอนด์ทู จากนั้นทดสอบการซึมผ่านของเนื้อฟันด้วยวิธีไฮดรอลิกคอนดักเต็น การวัดทำก่อนเริ่มทดลองเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นก่อนทดสอบและวัดภัยหลังการทาสารทดลอง

ผลการศึกษา: พบร่วมกันว่าการซึมผ่านของของเหลวลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อโรงไฟฟันน้ำยาด้วยสารออกซิเดตและสารแอดไฮดรอฟลูอิด (P < 0.05 One-way ANOVA) ในกลุ่มที่ 1 การทาด้วยสารออกซิเดต สามารถลดการซึมผ่านลงได้ร้อยละ 93 กลุ่มที่ 2 สารแอดไฮดรอฟลูอิด อีส-อีบอนด์ ลดการซึมผ่านร้อยละ 63 และกลุ่มที่ 3 ทาด้วยสารแอดไฮดรอฟลูออล-บอนด์ทู ลดการซึมผ่านร้อยละ 32

บทสรุป: พบร่วมกันว่าการทาด้วยสารแอดไฮดรอฟลูอิดไม่สามารถลดการซึมผ่านของของเหลวผ่านเนื้อฟันได้เท่ากับการใช้สารออกซิเดต ส่วนสารแอดไฮดรอฟลูอิด อีส-อีบอนด์ ลดการซึมผ่านได้ดีกว่าสารแอดไฮดรอฟลูออล บอนด์ทู ดังนั้นการลดการเสียของเนื้อฟันที่ไม่มีสิ่งปฏิกูลม จึงควรทาด้วยสารลดการเสียฟันชนิดสารออกซิเดต

รหัสคำ: การซึมผ่านเนื้อฟัน, วิธีการซึมผ่านของน้ำ, สารแอดไฮดรอฟลูอิด, สารออกซิเดต

ติดต่อเกี่ยวกับบทความ

ศิริพร ทิมปาวัณน์

ภาควิชาทันตกรรมหัตถการ

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

6 ถนนโยธិ แขวงพญาไท กรุงเทพมหานคร

10400

โทรศัพท์ที่ทำงาน: 02-6448644 ต่อ 6462

โทรศัพท์มือถือ: 087-108-6828

อีเมล: dtstp@mahidol.ac.th

วันรับเรื่อง: -

วันยอมรับตีพิมพ์: 10 สิงหาคม 2552